

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce V.K., zastoupeného Mgr. Lukášem Zscherpem, advokátem, se sídlem Lochotínská 18, 301 00 Plzeň**, proti žalované **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 386/100, 360 06 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. ledna 2013 č.j. KRPK-111055/ČJ-2012-1900DP,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, ze dne 17.1.2013, č.j. KRPK-111055/ČJ-2012-1900DP, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení ve výši 19.456,- Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Lukáše Zscherpa.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí PČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, územního odboru Cheb, dopravního inspektorátu Cheb ze dne 16.11.2012 č.j. KRPK-111055/ČJ-2012-190206, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o **obnovu řízení** ve věci rozhodnutí ze dne 23.7.2012, č.j. KRPK-69923/PS-2012-190206 o přestupku projednaném v blokovém řízení a zaznamenaném na pokutovém bloku série DS/2011 č. S0369863.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že se nedopustil přestupku ze dne 23.7.2012 podle § 125c odst. 1 písm. f bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, proto, že podpis osoby na příslušném pokutovém bloku není podpisem žalobce a žalobce se v daný den nacházel na služební cestě na Slovensku. Podle žalobce nelze vycházet pouze z oznámení policie, které je pouze úředním záznamem o tom, že byl dle názoru jedné strany spáchán přestupek. Žalobce namítal, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zcela nedostatečné, obsahuje pouze popisnou, nikoli hodnotící část a neobsahuje konkrétní úvahy při hodnocení jednotlivých podkladů rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí podle žalobce trpí stejnými vadami, a proto je nepřezkoumatelné. Žalovaná se podle žalobce nevypořádala s důkazními návrhy, pokutovými bloky a čestnými prohlášeními, a dále s tvrzením, že podpis na pokutovém bloku není podpisem žalobce. Dále žalobce měl za to, že na pokutovém bloku absentuje popis přestupkového jednání, tudíž pokutový blok nesplňuje zákonné náležitosti a je nicotný. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 775/2000, podle něhož rozhodnutí vydané v blokovém řízení, aby mohlo být považováno za správní rozhodnutí, musí obsahovat formální i obsahové náležitosti vyplývající z § 85 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Dále žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 747/2008, podle něhož k tomu, aby pokutový blok nesplňoval formální náležitosti rozhodnutí, postačuje, že není blok na pokutu opatřen čitelným podpisem pracovníka ukládajícího pokutu (popř. uvedením jeho jména, příjmení a podpisem). Podle názoru žalobce postačuje-li k tomu, aby pokutový blok nebyl správním rozhodnutím, pouhá nečitelnost podpisu osoby ukládající pokutu, shodné následky vyvolá i nedostatek závažnější, tedy absence popisu přestupkového jednání. Není totiž objektivně zjištělné, za co byla žalobci pokuta uložena. Uvedení pouhého slova „telefon“ podle žalobce nelze za popis přestupkového jednání považovat. Žalobce poukázal i na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 2501/2006, podle něhož pokutový blok neobsahuje veškeré předepsané náležitosti, nejedná se o vykonatelné rozhodnutí ve smyslu § 40 odst. 1 písm. e) zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu. V takovém případě nemůže být podle názoru žalobce ani způsobitelným podkladem pro záznam bodů do registru řidiče (jakožto sankce sui generis).

Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** navrhla zamítnutí žaloby s tím, že má za prokázané, že žalobce se předmětného přestupku dopustil. Podle názoru žalované je žaloba jedním z pokusů o revizi dosavadních rozhodnutí v této věci, aby žalobce snížil body v evidenční kartě řidiče, kdy jich nashromáždil již dvanáct, což může mít vliv na pozbytí řidičského oprávnění. Podle žalované zpochybněním podpisu přestupce na pokutových blocích (laickým porovnáním podpisů na kopiích ostatních pokutových bloků podepsaných žalobcem) není podle žalované řešena otázka, kdo je strůjcem uvedeného podpisu. Jestli žalobce uvedl, že s vozidlem jezdil kdokoli z okruhu jeho známých, proč neoznačil osobu, která vozidlo užívala v noční dobu mimo jeho bydliště, a dává si práci s opatřením čestných prohlášení několika osob, které mu mají potvrdit, že v inkriminovanou dobu nemohl být na místě spáchání uvedeného přestupku, a je mu v podstatě lhostejné, kdo v příslušnou dobu s jeho vozidlem jezdil. Žalovaná připomněla, že žalobce na rozdíl od policisty měl motiv ke zpochybnění věci, neboť si musel být vědom, že pokud mu budou za přestupek připsány další body, dosáhne jich dvanáct a pozbude řidičského oprávnění. Z toho lze podle žalované dovodit, že žalobce může záměrně podepsat již pokutový blok jiným způsobem než obvyklým, aby tohoto mohl využít při následném řízení, a není v možnostech ani povinnostech policisty na místě ověřovat, zda

jde o běžný podpis osoby, se kterou přestupek projednává. Podle žalované předmětný pokutový blok obsahuje zákonem stanovené formální náležitosti dle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích.

V replice žalobce uvedl, že revize záznamu v bodovém hodnocení řidiče je legitimním cílem, když zákonodárce institut námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidiče výslovně zakotvil. Žalobce zopakoval, že správní orgány nerespektovaly ustanovení § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, v důsledku čehož jsou jejich rozhodnutí nepřezkoumatelná. Oba správní orgány podle žalobce rezignovaly na snahu popsat úvahy, jimiž se řídily při svém rozhodování a při výkladu právních předpisů, ignorovaly žalobcem namítanou judikaturu a dostatečně se nevypořádaly s námitkami a návrhy žalobce. Žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Ca 203/2006.

Součástí **správního spisu** je především žádost o obnovu řízení ze dne 16.10.2012. Žalobce v ní, shodně jako v žalobě, namítal, že na pokutovém bloku není jeho podpis, což je podle jeho názoru zjevné již z letmého srovnání s podpisy na ostatních pokutových blocích. Žalobce tvrdil, že se v době údajného spáchaného přestupku nacházel na zahraniční pracovní cestě na Slovensku, přičemž osobní automobil tovární značky Seat Leon příslušné poznávací značky byl v České republice užíván i jinými osobami, ať už rodinnými příslušníky účastníka řízení, jeho známými, či spolupracovníky, tedy se přestupku mohl dopustit kdokoli.

K tomu žalobce předkládal čestné prohlášení M.H. ze dne 10.10.2012, že pověřil žalobce na dny 22.7.2012 a 23.7.2012 služební cestou a dojednáním obchodní spolupráce se společností Bono trading, s.r.o. Podle čestného prohlášení ze dne 15.10.2012 sepsaného M.H., majitelem společnosti Bono trading, s.r.o., byl žalobce ve dnech 22.7.2012 a 23.7.2012 ubytován v jeho domě v Chrenovci na Slovensku za účelem pracovní schůzky, kam ho přivezl firemní řidič dne 22.7.2012 okolo 18.00 hod. Tohoto dne se zdržovali v sídle společnosti Bono trading, s.r.o. a ve večerních hodinách okolo 22.00 hod. spolu večeřeli v restauraci Biograf v městě Bojnice, přičemž žalobce se v průběhu pracovní schůzky ani v průběhu večera nemohl vzdálit na takové časové období, aby mohl absolvovat cestu do Chebu a zpět. Podle čestného prohlášení ze dne 15.10.2012 sepsaného A.H. se žalobce ve dnech 22.7. a 23.7.2012 zdržoval v jejich domě v Chrenovci, přičemž během společné večeře se nemohl vzdálit na dobu potřebnou k cestě do Chebu a zpět. Podle čestného prohlášení ze dne 15.10.2012 sepsaného M.K. tato osoba žalobce vyzvedla dopoledne 22.7.2012 v Aši a přivezla ho do Chrenovce do sídla společnosti Bono trading s.r.o. okolo 18.00 hod, a dále spolu večeřeli v restauraci Biograf ve městě Bojnice, přičemž žalobce se v průběhu večera nevzdálil na takovou dobu, aby mohl absolvovat cestu do Chebu a zpět.

Dále je součástí správního spisu ověřená fotokopie pokutového bloku ze dne 23.7.2012 č. S0369863, kde je uvedeno, že pokuta se ukládá dle § 125c odst. 1 písm. f) bod první zákona č. 361/2000 Sb., a to na základě upřesnění místa a času přestupkového jednání - 23.7.2012 v 1:00 hod. v Chebu Májová ulice, a na základě popisu jednání slovem „telefon“, pod nímž je odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Výše uložené pokuty je 200,- Kč. Je rovněž uvedeno, že totožnost byla ověřena dle řidičského průkazu určeného čísla. V kolonce podpis přestupce je nečitelná paraфа.

Podle úředního záznamu Policie ČR, Krajského ředitelství Karlovarského kraje, územního odboru Cheb, dopravního inspektorátu ze dne 22.10.2012, pprap. D.T. uvedl, že 23.7.2012 prováděl výkon služby v obci Cheb. V 1:00 hod. zastavil v ulici Májová osobní vozidlo tovární značky Seat Leon RZ..., jehož řidič držel mobilní telefon za jízdy. Řidič předložil veškeré doklady k řízení vozidla a bylo zjištěno, že se jedná o žalobce, přičemž totožnost byla ověřena dle předloženého řidičského průkazu uvedeného čísla. Přitom fotografie na dokladu souhlasila s podobou žalobce. Dále byla provedena i lustrace osoby a při této nevznikly žádné pochybnosti o totožnosti žalobce. Žalobci bylo sděleno, že držením telefonního přístroje v ruce za jízdy porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a tak se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod první téhož zákona. S uložení pokuty ve výši 200,- Kč žalobce souhlasil, pokutu na místě uhradil a byl mu vydán pokutový blok č. DS/2011S369863, jehož převzetí potvrdil svým podpisem. Poté z místa kontroly odjel.

Součástí správního spisu je i výpis z evidence trestního řízení ze dne 18.10.2012, zde se uvádí datum oznámení 23.7.2012 1:00 hod., číslo jednací KRPK-69923/PŘ-2012-190206, číslo útvaru, který věc šetří, citace ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., údaj o vyřízení věci blokovou pokutou ve výši 200,- Kč podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, místo Cheb, Májová ul., identifikace žalobce (jménem, trvalým bydlištěm, rodným číslem a průkazem totožnosti), identifikace vozidla (registrační značkou).

Rozhodnutím **správního orgánu I. stupně** byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta s odůvodněním, že správní orgán vycházel ze žádosti o obnovu řízení, z pokutového bloku a z úředního záznamu zakročujícího policisty. Rozhodnutí o přestupku bylo vydáno na podkladě zjištění policisty, že dne 23.7.2012 v 1:00 hodin v Chebu v ulici Májová řídil žalobce motorové osobní vozidlo tovární značky Seat Leon RZ... a držel za jízdy v ruce hovorové zařízení. O zjištění policisty, zaznamenaném na pokutovém bloku, který na dílu A ztvrdil žalobce svým podpisem, nemá správní orgán I. stupně pochybnosti. Totožnost přestupce byla na místě ověřena z předloženého dokladu a lustrací v informačních systémech PČR, dále porovnáním fotografie na dokladu s osobou přestupce, kdy byla zjištěna shoda. Podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení stanovené v § 84 zákona o přestupcích podle správního orgánu I. stupně byly splněny. Správní orgán I. stupně měl dále za to, že žalobce má možnost podat sám trestní oznámení pro podezření z přečinu „Poškozování cizích práv“ dle § 181 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, proti osobě, která měla údajně řídit vozidlo Seat Leon příslušné RZ v době spáchání přestupku. Teprve až bude pravomocným rozhodnutím soudu prokázáno, že žalobce byl onou osobou poškozen na cizích právech, má správní orgán I. stupně za to, že bude prokázáno i spáchání přestupku držením hovorového řízení v ruce při řízení vozidla, a tím dojde k prokázání dříve neznámé skutečnosti, jež existovala v době původního řízení, jak je správním řádem požadováno jako podmínka pro obnovu řízení.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaná uvedla, že má za správné odůvodnění správního orgánu prvního stupně, že byla prokázána totožnost přestupce na místě jednak předloženým řidičským průkazem, kdy byly porovnány údaje z předložených dokladů, a jednak porovnáním fotografie z předložených dokladů s podobou osoby přestupce, kde byla zjištěna shoda. Hlídka na místě provedla lustraci osoby i vozidla v informačních systémech

PČR. Ani z těchto lustrací nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by bránily užití institutu blokového řízení. U policejního orgánu DI Cheb nebyl zjištěn žádný jiný motiv, než prostý výkon služby. Podle žalované tak není důvodu pochybovat o pravdivosti policistou zjištěným přestupku. Policista neměl na věci jakýkoli zájem a vykonával jen svoji služební povinnost. Pokutový blok obsahuje všechny náležitosti ve smyslu § 84 zákona o přestupcích. Na pokutovém bloku je napsáno komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Dále je zde uveden datum, doba i popis přestupkového jednání - § 7/1c – telefon. Tento popis skutku považovala žalovaná za dostačující, neboť zde není jiný smysluplný výklad tohoto zápisu. Popis přestupkového jednání se podle žalované jeví dostačující a jasný. Žalovaná také uvedla, že dosud nebylo prověřeno oznámení o podezření z trestného činu „Poškození cizích práv“ dle § 181 trestního zákoníku, kde může žalobce uplatnit i svá čestná prohlášení a fotokopie dalších pokutových bloků. V případě, že bude pravomocným rozhodnutím prokázáno, že žalobce se přestupku nedopustil, bude následovat postup podle § 100 odst. 4 správního řádu a rozhodnutí vydané v blokovém řízení bude zrušeno.

Žaloba je důvodná.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu rozhodl v usnesení ze dne 12.3.2013, č.j. **1 As 21/2010-65** (dostupné na www.nssoud.cz), že „*obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení.*“

Nejvyšší správní soud v tomto usnesení dovodil, že přípustnost obnovy řízení podle § **100 odst. 1 písm. a) správního řádu** závisí prioritně na tom, co žadatel v žádosti na obnovu řízení zpochybňuje. Podle Nejvyššího správního soudu „*...nemůže obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta.*“ Naproti tomu „*Žádost o obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout. Naopak příslušný správní orgán se jí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu pravdivé, či nikoliv. ...Jestliže správní orgán rozhodující o obnově řízení se po provedeném šetření neztotožní s tvrzením obviněného o neudělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení, žádost o obnovu blokového řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu zamítne a toto rozhodnutí oznámí žadateli, který proti němu může podat odvolání. O něm podle § 89 odst. 1 správního řádu rozhoduje správní orgán nejblíže nadřízený správnímu orgánu, který žádost o obnovu řízení zamítl ...Pokud naopak správní orgán rozhodující o včasné žádosti o obnovu řízení po provedeném šetření učiní zjištění o zfalšování podpisu či o záměně identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku, rozhodne podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu o obnově blokového řízení.*“

Žalobce se obnovy řízení domáhal proto, že podpis na pokutovém bloku není jeho, v uvedený den vozidlo neřídil a nemohl se tak dopustit ani předmětného přestupku. Jinými

slovy zpochybňoval svůj souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení s argumentací, že skutek nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala osoba jiná. Tvzení o absenci svého podpisu na pokutovém bloku prokazoval k žádosti přiloženými čestnými prohlášeními. Zfalšování podpisu žalobce na pokutovém bloku je nepochybně nutné ve smyslu usnesení rozšířeného senátu považovat za přípustný důvod pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobcovu žádost tudíž nebylo možné bez dalšího zamítnout, nýbrž správní orgány byly povinny se žádostí věcně zabývat.

Jak je zřejmé z výše shrnutého odůvodnění obou správních rozhodnutí, správní orgány obou stupňů žalobcovu žádost věcně posuzovaly. Potud byl jejich postup legální. Dopravní inspektorát v prvoinstančním rozhodnutí sumarizoval podklady, z nichž při posouzení žádosti žalobce vyšel, a aniž uvedl, jaká konkrétní zjištění z jednotlivých podkladů učinil a jak je hodnotil, zaujal názor, že o zjištění policisty na pokutových blocích stvrzených žalobcovým podpisem nemá pochybnosti. Žalobce má možnost podat trestní oznámení pro podezření z přečinu poškození cizích práv dle § 181 trestního zákona. Žalovaná v napadeném rozhodnutí podpořila závěr dopravního inspektorátu, že údaje na pokutových blocích jsou správné i z hlediska osoby přestupce (tj. žalobce), argumentací o ověření totožnosti na místě předloženým dokladem a porovnáním fotografie s podobou přestupce, lustrací osoby v centrálním registru osob a o zaznamenání čísla řidičského průkazu do pokutového bloku. Poté se žalovaná zcela ztotožnila s právním názorem dopravního inspektorátu, že předpokladem pro vyhovění žádosti o obnovu řízení z důvodu tvrzeného falšování podpisu na pokutovém bloku je pravomocné rozhodnutí ve věci trestného činu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákona. Žalovaná dodala, že v takovém případě by postupem podle § 100 odst. 4 správního řádu bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení zrušeno. Lze tedy shrnout, že dopravní inspektorát ani žalovaná žalobcem předložené a z jeho pohledu kardinální důkazy k tvrzenému důvodu obnovy blokového řízení – čestná prohlášení - fakticky nehodnotily.

Podstatou žaloby je spor mezi účastníky řízení, zda v situaci, kdy žalobce tvrdil, že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, byl správní orgán rozhodující o obnově řízení povinen sám posoudit a zhodnotit žalobcem předložená čestná prohlášení, jak se domnívá žalobce, nebo zda nezbytným předpokladem pro povolení obnovy řízení z žalobcem tvrzených důvodů je až pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bude osoba od žalobce odlišná, falšující žalobcův podpis na pokutovém bloku, uznána vinnou ze spáchání trestného činu poškození cizích práv dle § 181 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákona, jak tvrdí žalovaná.

Soud zastává právní názor shodný s žalobcem, a to z následujících důvodů:

Obnova správního řízení na žádost účastníka řízení podle § 100 a § 102 správního řádu je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému meritornímu rozhodnutí, které vykazuje nedostatky ve zjištění skutkového stavu věci nebo nedodržení některých procesních podmínek. Obecně má dvě stadia, a to řízení o povolení obnovy řízení a (je-li žádosti vyhověno) nové řízení ve věci. Nejsou-li splněny zákonné předpoklady pro povolení obnovy řízení, druhé stádium řízení se nekoná.

Přezkoumávané rozhodnutí je výsledkem prvního stádia obnovy řízení. V něm správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, posuzuje „pouze“ to, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky obnovy řízení.

K obligatorním podmínkám obnovy řízení patří krom jiných (např. pravomocné správní rozhodnutí, dodržení lhůty, apod.), že je dán některý ze zákonem taxativně stanovených důvodů. V případě obnovy řízení na základě žádosti účastníka řízení normuje shora citovaný § 100 správního řádu dvě skupiny důvodů: zaprvé vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, avšak účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými (odst. 1 písm. a) nebo zadruhé bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, jež má být obnoveno (odst. 1 písm. b). K oběma skupinám váže správní řád další obligatorní podmínku materiální povahy, bez jejíhož splnění nemůže o žádosti účastníka řízení kladně rozhodnout, že totiž předmětné skutečnosti, důkazy či rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem řízení, o jehož obnovu je usilováno.

Žalobce v posuzovaném případě opíral žádost o obnovu blokového řízení o tvrzení, že jeho podpis na pokutovém bloku byl zfalšován. Jinými slovy tvrdil, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení, žalobci jsou ku prospěchu a současně je nemohl uplatnit v původním blokovém řízení, protože nebyl projednání přestupku osobně přítomen. Doručením žádosti věcně a místně příslušnému dopravnímu inspektorátu bylo zahájeno řízení o obnově blokového řízení (§ 44 odst. 1, § 100 a 102 správního řádu). Svou žádostí zároveň žalobce vymezil správnímu orgánu předmět řízení. Jestliže podle § 100 odst. 2 věta poslední správního řádu platí, že o obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, pak právě dopravní inspektorát byl tím správním orgánem, do jehož kompetence zákonodárce svěřil právo a současně povinnost posoudit, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro povolení obnovy řízení, tedy včetně žadatelem (tj. žalobcem) tvrzeného důvodu, že to nebyl on, kdo souhlasil s projednáním spáchaného přestupku a s uložením blokové pokuty, a že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem. Právní názor dopravního inspektorátu a žalované (že předpokladem pro povolení obnovy řízení je až pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bude osoba falšující žalobcův podpis na pokutovém bloku, uznána vinnou ze spáchání trestného činu poškození cizích práv dle § 181 trestního zákona) naproti tomu nenachází za dané právní situace oporu v žádném procesním ustanovení přestupkového zákona ani správního řádu. Navíc k povolení obnovy řízení postačí, bude-li prokázána pravdivost tvrzení žalobce, že podpis na pokutovém bloku není jeho. V žádném případě pak nelze kladné rozhodnutí o takové žádosti podmiňovat zjištěním skutečného pachatele přestupku. To však současně neznamená, že bude-li určitá (od žalobce odlišná) osoba pravomocně odsouzena pro trestný čin podle § 181 trestního zákona, nepřichází v úvahu použití takového rozsudku jako stěžejního důkazního prostředku pro rozhodnutí o žádosti o obnovu blokového řízení.

Řízení o povolení obnovy řízení je zákonem upraveným druhem správního řízení, pro které platí, že neobsahuje-li příslušná část hlavy X. správního řádu zvláštní procesní ustanovení, spravuje se obecnými ustanoveními o správním řízení. I pro řízení o povolení obnovy řízení tudíž platí zásada zakotvená v § 3 správního řádu, že správní orgán je povinen

postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Stejně tak platí ust. § 51 odst. 1 správního řádu, dle něhož k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Podle § 52 téhož zákona účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Nelze dále nezmínit ust. § 50 správního řádu, dle něhož pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (odst. 4).

Žalobce na podporu svého tvrzení o zfalšování podpisu na pokutovém bloku předložil čestná prohlášení několika osob o tom, že žalobce nemohl být v inkriminované době na místě, kde došlo ke spáchání přestupku. Jelikož procesní výsledek řízení o žádosti žalobce zcela závisel na posouzení této otázky, nabyla čestná prohlášení jednoznačně povahy důkazů stěžejních a současně potřebných ke zjištění stavu věci ve smyslu § 52 správního řádu. Dopravní inspektorát (potažmo žalovaný) tak byl povinen dle výše citovaných ustanovení správního řádu se čestnými prohlášeními řádně zabývat, eventuálně v případě nejasností (např. naznačovaných ve vyjádření žalované k žalobě) prohlašující osoby vyslechnout. Jako jeden z podkladů pro rozhodnutí měla být čestná prohlášení posouzena samostatně i ve spojení s dalšími podklady, ze kterých správní orgány při rozhodování vycházely, a takové hodnocení mělo nalézt odraz v odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí.

Pakliže správní orgány výše popsaným způsobem nepostupovaly, porušily shora citovaná procesní ustanovení, včetně zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu. Pochybení dopravního inspektorátu neodstranila ani žalovaná, žalobcem předloženými důkazy se nezabývala a žádným způsobem je nehodnotila. Procedurální pochybení správních orgánů obou stupňů je nutné kvalifikovat jako podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).

V tomto řízení je předmětem přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o obnovu řízení. Proto se soud nezabýval žalobcovou námitkou, zda rozhodnutí vydané v blokovém řízení je nicotným správním aktem či nikoliv.

Na základě uvedených argumentů soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí žalovaná zohlední soudem vytýkané vady odůvodnění rozhodnutí a doplní řízení o žalobcem předkládané důkazy.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále náhrada právního zastoupení sestávající ze 4 úkonů právní služby á 3.100,- Kč a 4 režijních paušálů á 300,- Kč navýšených o 21% DPH.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 19. května 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková